

MELLARII COLLOQVIA

EDITIO PRIMA. 2

ROGERIVS STVDIOSISSIMIS PRAECEPTORIBVS S.D.

Hoc primum colloquium diligentissime factum est cum ad discentium omnium usum tum ludimagistrorum quibus partes sunt erudire iuuentum. precamur ut vobis sit gratissima et quodammodo usui. si satis flagitio turbae mobilis fecerit, fortasse rursus ad fabricam redibimus.

5 Non modo compositum est ad expoliendam linguam, verum etiam ut monstrarem quendam docendi rationem. pupulos qui alioqui barbare aut mendose inter huiusmodi consessus garrissent, elegantiores atque praecoci sapientia praeter aetatem finximus. ne dubitaris igitur utrum adolescentuli recte latineve loquantur, atque omnibus quae dicta sunt incumbere quasi e doctiore ore elocuta. fruamini. valete.

VI ID. MART.

M E N D A C O R R E C T A

- 1) p. 2, l. 33: mutvai *meo grege invideri* – *meo gregi esse invisus* (ed. 1.1)
- 2) p. 3, l. 42-43: mutvai *cum eam historiam narrarem* – *eam historiam heri narranti*. (ed. 1.2)

M V T A T I O N E S

- 1) addidi numeros marginibus. (ed. 1.1)

COLLOQVIVM I
INTERPELLATIO

PERSONAE: MARCVS, VILLELMVS, PRAECEPTOR, TIMOTHEVS.

MARCVS: Vellelme. Vellelme.

VILLELMVS: mene alloqueris, mus? quid est?

M. habesne calamum quo scripta mea emendam. si iterum parum harundinosus captus ero, prorsus peribo.

5 V. hui me hydram existimas?

M. aenigma in tanto discrimine adhibes, fatue?

V. subinde amicis tenacibus credenti minime renascunt plures. nisi vis cum foenore.

M. age. dic quod velis.

V. istud tui laganum quod sum conspicatus.

10 M. age, recipio me daturum.

PRAECEPTOR: quid ego audio? fortasse glis aut mustella quaedam nostro consessui subrepsit.

M. dabis veniam praeceptor observande, calamus non erat mihi ad manum ac Vellelmus dixit se mihi daturum unum.

PR. quid, miror, causae est quod calamo careas.

15 M. magna calamorum copia domi suppetit sed illic reliqui matre me ablegante foras ut in tempore ad consessum advenirem.

PR. sed non eras in tempore hodie mane.

M. vere dicis, magister.

20 PR. habesne aliud quod te excutiat ex his arctis faucibus. quid te remorabatur quo minus mature hic adesses?

M. nihil nisi quod obuius erat congerro meus, Maximus.

PR. quidnam novi cum Maximo? quidnam momenti dixit quod tam diu tibi impedierit?

M. nugas, magister. nihil quod tibi referre velim.

25 PR. in posterum, igitur, calamum afferre memento atque quam ocissime festinato ad cubiculum ne post signum sero adsis.

M. sedulo faciam, praeceptor, benignus es.

PR. sed non possum, Marce, te amittere quin pauculas tibi poenas sumam.

M. aequum est. quicquid edixeris, libenter et aequo animo feram.

30 PR. tanti aestimo hanc tui culpam ut duo puncta tui gregis rationi demam. alterum quod prae negligentia tuum calamum domi reliquisti. alterum quod interpellasti responsorum recitationem. verum aequus sum, Marce, ac volens tibi reddam horum alterum modo mihi nunc praebeas te adhuc fuisse attentum discipulum.

M. quonam pacto istuc praestabo? nolo quidem omnino meo gregi esse invisus.

PR. heri sermo erat obiter de Mithridate. num oblitus es?

35 M. memini.

PR. semel aut bis indicavi inter disserendum quot linguas Mithridates ipse didicisset.

M. vin' numerum divinam?

PR. meminisse non est divinatio, Marce. . . iam poteris dixisse.

M. numerus non succurrit sed divino septem.

40 PR. erras. fortasse aliquis in altero grege respondere vult. Timothee? quid censes?

TIMOTHEVS. dixi, opinor, Mithridatem duas et viginti linguas didicisse.

PR. recte mones, Timothee. punctum meruisti. plane perspicio te mihi eam historiam heri narranti auscultasse. addidi, et alteri dempsi notulas duas.

M. atqui quot nobis, quaeso, supersunt?

45 PR. octo.

M. quot alteri?

PR. decem

M. heus!

PR. quid tristis es, Marce?

50 M. bolus excessit e faucibus. dies extremus est huius ludi ac mox punctorum summa erit ad praemiolem computata. qui illos iam vincere possimus?

PR. bono es animo, Marce. nos omnes interdum erramus. prudentis est animi discere ne eandem culpam bis iteres. paululo tantum intervallo praestant. caeterum etiamsi grex alter vincat, possunt lenire dolores poetae. nosti sane Maronis verba: *una salus victis, nullam sperare salutem.*

55 M. metrum exaudio sed minime agnosco.

PR. verba sunt Aeneae adhortantis ut victi socii in hostium examina ruant nimirum morituri.

M. quorsum istuc, praeceptor?

PR. ut Aeneas, qui cum de salute desperaret, arma sua non abiecit sed gladio cinctus se coniecit in
hostem quandam gloriae micam sibi comparaturus, ita te, qui praevolantem insequeris, oportet
60 quantum possis, proficere ne devincaris, omnino eviratus omnique honore spoliatus.

M. recte mones. pro virili faciam.

PR. bene vertat tibi. et si fortuna vobis favaeat et satis strenuos vos praestiteritis fortasse victores
evadetis. et tu alter grex, ne dormieritis. facito ut palmam feratis victores! sed nunc redeamus ad
declinationes. meo utere calamo, Marce, donec unum tibi inveneris. en accipe.

65 M. amo te. age socii, ne cesseritis! magister Maronem modo citavit et imitans idem faciam: *fata
viam invenient.* date operam.

PR. o lepidum caput! Vergilianes voces pulchre opportuneque adhibuisti. restituo punctum. nunc
tranquillo adeste animo et mecum nomen declinate unde proxime destitimus:

Therapontigonoplatagidorus, Therapontigonoplatagidori, Therapontigonoplatagidoro . . .